

بررسی کیفی رضایت شغلی سالمندان بر مبنای الگوی چندمحوری شفیع آبادی و فرهنگ ایرانی- اسلامی

ابراهیم نعیمی^۱، اعظم کلائی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۲/۰۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۷/۳۰

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی کیفی عوامل رضایت شغلی سالمندان با توجه به روایت شغلی (تجربه‌ی زیسته) آنها در فرهنگ ایرانی- اسلامی و بر اساس الگوی چندمحوری شفیع آبادی انجام گرفته است. به صورت مصاحبه نیمه ساختار یافته، برای کسب اطلاعات عینی بوده، به این ترتیب که با سالمندان پیرامون روایت شغلی آنها و چگونگی رضایتمندی و یا عدم رضایتمندی شغلی آنها مصاحبه به عمل آمد. سوالات مصاحبه به روش رویکرد روایت‌درمانی طرح و نتایج حاصل از آن با استفاده از الگوی چندمحوری شفیع آبادی تحلیل شد. آنچه در بررسی عوامل و نحوه رضایتمندی و یا نارضایتی شغلی سالمندان در داستان شغلی افراد مطرح شد، با توجه به الگوی چندمحوری شفیع آبادی و در نظر داشتن ۵ محور اصلی الگوی یعنی هدفمندی، پویایی، خوبی‌شتن‌پنداری، نیازها و تصمیم‌گیری در قالب جدول‌هایی ارائه و دسته‌بندی شد. علاوه بر اطلاعاتی که با الگوی چندمحوری شفیع آبادی مطابقت داشت، در فرآیند مصاحبه به موارد ارزشمند دیگری در ارتباط با رضایت شغلی رسیدیم که در فرهنگ ایرانی و اسلامی وجود دارد. یکی از دوران‌های مهم زندگی بشر دوران سالمندی است. چنانچه جوانان هنگام انتخاب شغل به معیارهای مهم و تجربیات مفید و گرانقدر شغلی سالمندان که حاصل عمر آنهاست، توجه نمایند در زمان جوانی و کهنسالی مانع از نارضایتی شغلی آنها می‌شود. در نتیجه این پژوهش که برآمده از گفتگو با سالمندان جامعه‌ای اسلامی و ایرانی است، بیشتر اطلاعات مصاحبه‌شوندگان در قالب محورهای الگو قابل تحلیل بوده و شاخص‌های رضایت شغلی در نتیجه

۱. استادیار گروه مشاوره، دانشگاه علامه طباطبائی، پست الکترونیکی: Naeimi@atu.ac.ir

۲. داشجوی کارشناسی ارشد مشاوره، دانشکده رفاه (نویسنده مسئول)
am.kalaee@gmail.com پست الکترونیکی:

الگوی چندمحوری شفیع آبادی تایید شده است و این حاکی از جامع و موفق بودن این نظریه می‌باشد. نکات ارزشمندی که در این مصاحبه‌ها یافت شد و مورد تاکید در فرهنگ ایرانی و اسلامی مانند این نظریه می‌باشد، از قبیل نقش اعتقادات و اخلاقیات شامل اعتقاد به برکت در رزق و روزی، شکرگذاری، توکل بر خداوند، وجدان کاری، خیرخواهی و دلسوزی در کار و استفاده از تجربیات شغلی افراد دیگر و همچنین حمایت خانواده در رضایت شغلی است. اگرچه موارد ذکر شده نیز مطابق با الگوی چند محوری شفیع آبادی می‌باشد و در ۵ محور اساسی می‌گنجد، اما در جامعه ایرانی و اسلامی برخی شاخصه‌ها جایگاه ویژه‌ای برای افراد دارد. در ضمن این تحقیق به بیان دیگری از این الگوی موفق، در فرهنگ ایرانی-اسلامی دست یافتیم.

واژگان کلیدی: سالمدان، رضایت شغلی، روایت شغلی، الگوی چندمحوری شفیع آبادی

مقدمه

«هر پیری در میان طایفه‌اش، همچون پیامبری در میان امتش است» (جوادی‌آملی، ۱۳۹۱). سالمدان پیامبرانی هستند که با خود پیام مهر و محبت به همراه دارند و توشه گرانبهای تجربیات خود را بی‌هیچ چشمداشت در اختیار همگان قرار می‌دهند. پس به راستی سالمدان، مظہر لطف الهی‌اند و شایسته است که مورد تکریم و توجه بیشتری قرار گیرند. در این مقاله ضمن پرداختن به جایگاه ارزشی سالمدان و اشتغال در ادبیات و فرهنگ غنی ایرانی-اسلامی به ویژگی‌های رضایتمندی شغلی سالمدان با تحلیل یافته‌های میدانی بر مبنای الگوی چند محوری شفیع آبادی خواهیم پرداخت. سالمند تعاریف متعددی دارد که از سه جنبه زمانی، روانی و اجتماعی قابل بررسی است. از نظر زمانی بر اساس تعریف سازمان بهداشت جهانی، سالمندی برای سن ۶۰ سالگی و بالاتر از آن تعریف می‌شود. سالمدان به سه گروه جوان بین سینین ۶۰ تا ۷۵، میانسال بین سینین ۷۵ تا ۹۰ و کهنسال ۹۰ سال به بالا تقسیم می‌شوند (خدادردی، ۱۳۹۱). از نظر شخصیتی و روانی سالمدان به ۴ دسته قابل تقسیم هستند:

۱. سالمند یکپارچه: این دسته سالمدانی فعال هستند که زندگی منسجمی دارند و دارای ویژگی‌های انعطاف‌پذیری و آرامش هستند و بنابراین روابط مناسبی با دیگران دارند.
۲. سالمند ضد ضربه: این سالمدان مبارزه‌جو و جاهطلب هستند و در صدد کنترل و تسلط بر رویدادها و موقعیت‌ها هستند.

۳. سالمند منفعل وابسته: این سالمندان شخصیتی وابسته به دیگران دارند و به راحتی در مقابل رویدادها و اشخاص تسلیم می‌شوند، بنابراین فعالیت کمتری دارند.

۴. سالمند متلاشی: این دسته سالمندانی هستند که از نظر ذهنی و تفکر دچار ضعف و زوال هستند. فعالیت و رضایت آن‌ها نسبت به سالمند بودن به شدت پایین است.

امروزه جهان شاهد افزایش جمعیت سالمندان است. بنابر گزارش مرکز روابط عمومی و اطلاع رسانی وزارت بهداشت، آمارها نشان می‌دهند که تا سال ۲۰۳۰ میلادی، جمعیت سالمندان دنیا از ۹ درصد به ۱۶ درصد و در ایران از ۵.۶ درصد به ۱۷.۵ درصد افزایش خواهد یافت. سالمند با مسائلی همچون تقلیل توانمندی‌های جسمانی و روانی مواجه می‌شود که از تغییرات رشدی آن‌ها شامل تغییرات بدنی، ذهنی و هوشی، روانی، شخصیتی و اجتماعی آن‌ها ناشی می‌شود (خداوردی، ۱۳۹۰).

ارزش و جایگاه سالمند در خانواده و جامعه در ضمن آیات احترام به والدین^۱، ماجراهی ذکریا (ع)^۲، داستان حضرت شعیب (ع)^۳ و حضرت یوسف (ع)^۴ بیان شده است. از تأمل و تدبیر در آیات مذکور و توجه به ابتدا و انتهای آیات نکات زیر به دست می‌آید: حمایت از سالمندان یک ارزش الهی و دینی است و سالمندان به خودی خود دارای احترامند؛ تواضع و خشوع در برابر سالمند (والدین سالمند) نوعی احترام و تکریم به آن‌ها است؛ همچنین طلب خیر و برکت برای سالمند روش مناسبی برای دلجویی از اوست و اکرام و احترام سالمندان باید به فرهنگ عمومی جامعه تبدیل شود؛ اکرام سالمندان، عمل صالح، کفاره گناهان و عنایت خداوند بر فرزندان در دین اسلام است (طباطبایی، ۱۳۷۴).

تکریم سالخوردگان، بزرگان و پدران و مادران در فرهنگ ایرانی نیز امری واجب و ضروری است. این فرهنگ به صورت زبان، ادبیات و به ویژه ضربالمثل‌های ایرانی نمود یافته است. اشعار و ضربالمثل‌ها مربوط به ضرورت تکریم بزرگان و سالمندان (مانند یک

۱. اسراء، ۲۳ و ۲۴

۲. مریم، ۴-۲

۳. قصص، ۲۷

۴. یوسف، ۷۸

بزرگتری گفته‌اند و یک کوچکتری) و یا پیرامون تدبیر و تجربه ارزشمند سالمندان (مانند آنچه در آیینه جوان بیند، پیر در خشت خام آن بیند) و یا اشاره به ضرورت قدردانی از زحمات والدین و بزرگان دارد (مانند جگرها خون شود تا یک پسر مثل پدر گردد) و همچنین عوارض جسمانی دوره پیری و سالمندی ذکر شده است (مانند پیری به هزار علت آراسته است).

امروزه تغییرات اجتماعی در جامعه منجر به پایین آمدن آستانه تحمل و پذیرش افراد در برخورد با سالمندان شده است و حال آنکه سالمندان معمولاً انتظار دارند بنابر آداب و فرهنگ پیشینیان خود در تکریم سالخوردگان و بزرگان، با آن‌ها رفتار شود (خاشعی، ۱۳۸۵). سالمند با نظر به تقلیل توان جسمی و روانی و محدود شدن فرصت‌های عمر، به طور طبیعی با چالش‌هایی اعم از احساس نارضایتی از زندگی روبرو می‌شود. بسیاری از نارضایتی‌های افراد از زندگی در نتیجه نارضایتی شغلی آنهاست. این نارضایتی زمانی بروز می‌یابد که دیگر فرد در شرایط انتخاب مناسب یا انتخاب مجدد نیست. فقدان زمان و توان در دوران سالمندی به طور همزمان نمود می‌یابد. پرداختن به مسئله رضایتمندی شغلی سالمندان از دو جهت قابل بررسی است. از سویی احساس رضایت و یا عدم رضایتمندی شغلی سالمند با احساس رضایت از زندگی، رضایت خانواده و اطرافیانش در ارتباط است و از سوی دیگر بهره‌مند شدن از تجربیات ارزشمند این افراد برای گروه سنی جوان و میانسال در جهت پیشگیری از نارضایتی شغلی می‌تواند مفید و مؤثر واقع شود.

از سوی دیگر داشتن شغل مناسب یکی از نیازهای مهم و ضروری هر فردی است. بدیهی است که بهره‌مندی از شغل مناسب نه تنها نیازهای اقتصادی و کسب درآمد را تأمین می‌کند بلکه احساس رضایتمندی در فرد ایجاد می‌کند که این خود آثار تربیتی، روان‌شناختی، اجتماعی و معنوی زیادی را در بردارد (رضایی و شفیع آبادی، ۱۳۹۴). بنابراین پرداختن به مقوله رضایت شغلی و بررسی عوامل رضایتمندی و یا عدم رضایت شغلی افراد امری ضروری است.

کار، سرمایه و ذخیره ملی است که می‌تواند به رشد تمدن یاری رساند. اگر افراد جامعه‌ای به طور نسبی بتوانند کار و شغل مناسب با استعدادها، توانایی‌ها و علائق خود داشته باشند،

زمینه برای نوآوری، ابتکار، رشد و پیشرفت جامعه به وجود می‌آید. از نظر لغوی، کار به معنای فعل، عمل و کردار انسان است و به طور کلی کار، مجموعه عملیاتی است که انسان با استفاده از مغز، دست‌ها، ابزار و ماشین‌ها برای استفاده عملی از ماده روی آن انجام می‌دهد و این اعمال نیز متقابلاً بر انسان تأثیر می‌گذارد و او را تغییر می‌دهد (جزایری، ۱۳۸۹).

با تأمل در منابع اصیل اسلامی در می‌باییم که کار و تلاش جایگاه بسیار والایی دارد. تا جایی که از آن به عنوان سر آفرینش و حکمت وجود یاد می‌شود. کار، بهترین جزء عبادت است و عبادت نیز در قرآن، هدف خلقت ذکر شده است. در روایات متعددی کار و تلاش را عامل عزت و شرافت و کرامت انسانی می‌دانند. اسلام، کار و تلاش برای امرار معاش و نیز کار در مسیر تولید برای رفع نیاز خود و دیگران را وظیفه‌ای می‌شمارد که موجب قرب خداوند متعال و از عوامل مهم تأمین کننده سعادت در دنیا و آخرت است و سیره ائمه اطهار و تمامی پیامبران، اولیا و صالحان نیز مؤید آن است (اخوان ارمکی، ۱۳۹۰).

از بررسی روایات نیز می‌توان به جایگاه ویژه اشتغال در دین اسلام پی برد. به عنوان نمونه در اندیشه و مرام حضرت علی (ع)، کار از تقدس و احترام خاصی برخوردار است و در این باره چنان اهتمام داشتند که معروف شد علی (ع) یاور هر کسی است که کار می‌کند و دشمن کسی است که به گدایی می‌پردازد. ایشان در طول عمر با برکت خویش علاوه بر رسالت زمامداری امامت، به کارهای زراعت و باگبانی نیز می‌پرداختند. در زمینه احترام و بزرگداشت کار و تلاش مفید و سودمند همین بس که حضرت رسول (ص) نه تنها در کلام به تمجید از تقدس کار پرداختند بلکه دستی را می‌بوسند که از کار ورم کرده است و پیشه بسته است و می‌فرمایند: «این دستی است که خدا و پیامبر آن را دوست دارند» (جزایری، ۱۳۸۹).

از نظر معیار انتخاب شغل از دیدگاه اسلام نیز به عنوان نمونه می‌توان یکی از ملاک‌ها و معیارهای حضرت علی (ع) پیرامون کار و انتخاب شغل، آگاهی داشتن و شناخت لازم به کار را نام برد. زیرا کارِ توأم با آگاهی در مسیر زندگی و ترقی افراد نقش مؤثر دارد؛ چنان که ایشان می‌فرمایند: عمل کننده بدون آگاهی چون روندهای است که بیراهه می‌رود. پس هر چه شتاب کند، از هدفش دورتر می‌شود و عمل کننده از روی آگاهی چون روندهای بر

راه راست است (دشتی، ۱۳۸۱). همچنین از نظر جایگاه کسب معاش در برنامه‌ریزی روزانه، حضرت علی(ع) می‌فرماید: مؤمن وقت و ساعات خود را به سه قسم تقسیم می‌کند:

۱. یک وقت و ساعتی که برای مناجات، دعا و عبادت است.
 ۲. یک وقت و ساعتی که برای کسب معاش و درآمد است.

۳. یک وقت و ساعتی که برای تفریح و استفاده از لذت‌های حلال است و انسان عاقل جز در این سه مورد وقت نمی‌گذارد. یا کسب معاش یا قدم نهادن برای معاد و آخرت و یا لذت بردن در غیر حرام (دشتی، ۱۳۸۱).

از این رو می توان گفت در فرهنگ اسلامی، انبیاء و امامان خود اسوه و الگوهای انسانی در فعالیت و کار هستند. به علاوه، نگاهی به فرهنگ و ادب گذشته ایران نشان می دهد که کار، به چه میزان مهم و مورد توجه بوده است. به عنوان نمونه سعدی در گلستان و بوستان خود از کار و کوشش به نیکویی تمجید می کند:

به دست آهن تفته کردن خمیر به از دست بر سینه نزد امیر

کار در دیدگاه مولوی نیز با تحرک ویژه‌ای همراه است. او کار را کسب روزی و تلاش و کوشش را حرکت به سمت خداوند متعال می‌داند. به عنوان نمونه می‌گوید: خداوند حتی روزی داوود پیامبر (ع) را (با آن مقام بلند مرتبه‌اش) در سایه کار و تلاش قرار داده است (فیوضات و حسینی نثار، ۱۳۸۳):

کرده باشد بسته اندر جست وجو
می نیاید با همه پیروزیش

با همه تمکین خدا روزی او
بی زره باقی و رنجی روزیش
و نا:

کوشش بیهوده به از خفتگی

دوست دارد یار این آشتفتگی

اما در شهرهای کوچک و روستاهای افراد تا آخرین روزهای زندگی خود فعالیت شغلی را ادامه می‌دهند (کریمی، ۲۰۱۵، اکبر). احساس رضایت از خود یا مفید بودن یکی از امروزه در جوامع صنعتی و شهری، سالمندی را به معنای بازنشستگی در نظر می‌گیرند.

پیامدهای سالمندی است که با داشتن شغل یا عدم اشتغال رابطه متقابل دارد. بنابراین داشتن فعالیت و اشتغال مفید و متناسب با توان جسمی و روحی یکی از امور ضروری در این دوران است. به این صورت که دولت یا جامعه با فراهم آوردن شرایط اشتغال سبک و مناسب با توانایی‌های جسمی و روحی سالمندان در جهت تقویت اعتماد به نفس، شناخت مجدد استعدادها، بهبود وضع مالی آن‌ها و استقلال ارزش‌ها (با حضور در اماکن آموزشی و تربیتی) و تجربیات آن‌ها اقدام نماید. کنار گذاشتن سالمندان و محدود کردن اختیارات و کاهش مسئولیت‌های آن‌ها فقط باعث کاهش رضایت آن‌ها از زندگی و تقویت این باور عمومی منفی در مورد ناتوانی و سریار بودن آن‌ها است.

مباحث سالمند و اشتغال هم به طور جداگانه و هم در کنار یکدیگر از جایگاه و ارزش ویژه‌ای در فرهنگ غنی ایرانی- اسلامی برخوردار است، که آشنایی با قدر و منزلت اشتغال و سالمندی در راستای اهداف این مقاله می‌باشد. بنابر اهمیت و ضرورت‌های مطرح شده یکی از اقدامات مهم پژوهشگران می‌تواند مربوط به توصیف و تحلیل تجربیات زیسته‌ی سالمندان در زمینه رضایت شغلی آن‌ها باشد. به این ترتیب شاخصه‌ها و ویژگی‌های رضایت شغلی به دست می‌آید.

در مقوله انتخاب شغل که با رضایت شغلی به صورت جدی و مستقیم در ارتباط است صاحب نظران بسیاری مانند سوپر^۱، گاتفردسوون^۲، هال ند^۳، رو^۴، کرامبولتز^۵، تیدمن^۶ و اوهارا^۷ و سایرین فعالیت کرده‌اند (شفیع آبادی، ۱۳۹۳).

پژوهش‌های انجام شده مرتبط با موضوع سالمندی به محورهای پیرامون سلامت جسمی و روانی سالمندان پرداخته است. به عنوان نمونه در مجله سالمندی ایران، پژوهشی توسط ابراهیم مسعودنیا با عنوان ادراک و باورها نسبت به سالخوردگی و تاثیر آن بر سلامت عمومی سالمندان: ارزیابی مدل خودگردانی انجام شده؛ در مجله سلامت و مراقبت، پژوهشی با عنوان

1. Super D.E.
2. Gattfredson L.S.
3. Hall N.G.
4. Roe A.
5. Kerumboltz J.D.
6. Tiedman D.V.
7. Ohara R.P.

تأثیر فعالیت بدنی بر سلامتی جسمانی و روانی مردان سالمند توسط فاطمه سادات حسینی و رضا حسین زاده در سال ۱۳۹۰ انجام و ارائه شده است. همچنین الهام مرادی (۱۳۹۱) در پایان نامه خود به بررسی حمایت اجتماعی و سلامت روان سالمندان شهر تهران پرداخته و علی کساییان (۱۳۸۹) رابطه بین کیفیت زندگی و سالمندی را در پایان نامه اش بررسی کرده است. پس به منظور بهبود موقعیت سالمندان و ارتقاء توانمندی آن‌ها لازم است، علاوه بر توجه به سلامتی جسمی آن‌ها، شرایط و امکاناتی در جهت عزتمندی، احترام و ارزشمندی سالمند در جامعه فراهم شود و شایسته است به ابعاد سلامت روحی همچون رضایت این افراد از زندگی، اشتغال و رضایت شغلی نیز توجه شود. همچنین در میان پژوهش‌های انجام شده مرتبط به موضوع سالمندی و یا اشتغال با محوریت الگوی شفیع آبادی تاکید بر تحقیق کمی بوده است و از این رو ضرورت چنین تحقیقی کیفی‌ای وجود دارد.

جهت به کارگیری مؤثر نظریه‌های بهره‌گیری از الگو به دلیل بر جسته کردن تشابهات با مدل ذهنی، در ک شفاف‌تری از پدیده انتخاب شغل را ایجاد می‌کند. یکی از الگوهای موفق و مطرح شده در انتخاب شغل، «الگوی چندمحوری شفیع آبادی» می‌باشد. در این الگو راهنمایی شغلی به معنای اطلاع‌دهی و آگاه‌سازی مراجعان از عوامل مؤثر در اشتغال موقیت‌آمیز شامل خصوصیات فردی، ویژگی‌های مشاغل و بازار کار است. در نتیجه‌ی راهنمایی شغلی، کار به کارдан سپرده می‌شود.

الگوی چندمحوری شفیع آبادی ابتدا با نام «الگوی شغلی روان‌شناسی فردی» مطرح شد. زیرا یکی از پایه‌های بنیادین این الگو، نظریه روان‌شناسی آدلر است. نظریه فردی آدلر بر سه اصل استوار است: کل نگری، هدفمندی رفتار و انگیزه انسان به تعلق و کمک به رفاه اجتماعی. علاوه بر این در حمایت از پایه‌های اصلی این الگو از دو نظریه مهم دیگر یعنی نظریه نیازهای آنا رو و نظریه تصمیم‌گیری تیمدن و اوهارا نیز بهره گرفته شده است. این الگوی چندمحوری یک الگوی بومی است که نگرش آن به انتخاب شغل رشدی است. بر مبنای این الگو نظریه‌های راهنمایی و مشاوره عموماً و نظریه‌های راهنمایی و مشاوره شغلی خصوصاً از عقاید مردم و مبانی فرهنگی جامعه متأثرند. به عبارت دیگر مبانی فرهنگی، اعتقادات و نحوه زندگی مردم تا حد زیادی تعیین کننده میزان کاربرد، کارایی و سودمندی

یک نظریه و یا یک روش در راهنمایی و مشاوره می‌باشد. انتخاب شغل بر پایه‌ی این الگو فعالیتی است پویا و هدفمند که با توجه به نوع خویشن‌پنداری، میزان ارضای نیازها؛ توان تصمیم‌گیری در درون شیوه زندگی روی می‌دهد (شفیع‌آبادی، ۱۳۹۳).

مفاهیم اساسی الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی شامل هدفمندی و پویایی، خویشن‌پنداری، تصمیم‌گیری و نیازها می‌باشد.

۱. پویایی: پویایی در انتخاب شغل به شکل تحرک، تغییرپذیری، خلاقیت و نشاط است. انسان علاوه بر تلاش برای یافتن شغل مناسب باید در جهت یادگیری ویژگی‌های مشاغل نیز بکوشد و بر دانش و مهارت شغلی خود بیفزاید.

۲. هدفمندی: هدفمندی انتخاب شغل به این معناست که انسان از طریق اشتغال می‌خواهد از احساس حقارت و وابستگی به دیگران رها شود و به احساس برتری و استقلال برسد و همچنین روابط اجتماعی مطلوبی را با اطرافیان ایجاد کند و توسعه دهد. آنسباخر^۱ (۱۹۵۶) معتقد است هدف‌ها به رفتار فرد جهت می‌دهند و به صورت سلسه مراتب مطرح می‌شوند، به این معنا که هدف غایی بر هدف‌های آنی و واسطه‌ای متکی است. شیوه زندگی افراد نیز خط مشی رفتار و نحوه‌ی رسیدن به اهداف را معین می‌کنند (شفیع‌آبادی، ۱۳۹۳).

۳. خویشن‌پنداری: خویشن‌پنداری، تا حد زیادی تعیین‌کننده چگونگی رفتار است (راجرز ۱۹۵۱؛ کوپر اسمیت^۲ ۱۹۶۷). خویشن‌پنداری قضاوتی است که فرد در مورد موفقیت یا شکست، ارزش و توانایی‌ها و ضعف‌ها، اهمیت و اعتباریابی خود دارد. پاسخ به سؤالاتی همچون آیا فرد موفقی هستم؟ آیا قادرم چنین کاری را با موفقیت به پایان برسانم؟ نشان‌دهنده خویشن‌پنداری فرد است. قضاوت در مورد خود نه تنها در انتخاب شغل بلکه در تعیین رفتار و گذراندن زندگی نیز مؤثر است. فرد در مسیر انتخاب شغل به خود می‌گوید: «چنین فردی هستم، پس باید به انجام چنین شغلی پردازم.» حداقل^۴ عامل: نگرش و عقاید والدین، طرز تلقی همسالان، نگرش کارکنان مدرسه و علایق شخصی- اجتماعی در ایجاد خویشن‌پنداری مؤثرند.

1. Ansbacher

2. Cooper sminth

۴. نیازها: ارضای نیازهای اساسی از عوامل مهم در انتخاب شغل است. به طوری که اگر شغلی نیازهای فرد را برآورده نسازد در شرایط عادی انتخاب نخواهد شد. نیازهای افراد انواع مختلفی دارد که به نیازهای جسمانی، اجتماعی- اقتصادی، ذهنی- روانی می‌توان اشاره داشت. چگونگی و میزان ارضای نیازها عامل مهمی در نحوه گذر از مسیر رشدی انتخاب شغل تلقی می‌شود. همچنین اولویت و سلسه مراتب نیازها در افراد مختلف متفاوت است (شفیع‌آبادی، ۱۳۹۳).

۵. تصمیم‌گیری: در نهایت فرد باید در مسیر رشدی انتخاب شغل تصمیم بگیرد شغلی را که با خویشتن پنداری اش همسو است و نیازهایش را برآورده می‌سازد برگزیند. تصمیم‌گیری عملی است خلاق، پویا و هدفمند که در جهت حل یک مسئله انجام می‌گیرد. هیچ یک از عوامل خویشتن پنداری‌ها و نیازها به تهایی به انتخاب شغل نمی‌انجامد. بلکه بررسی تحلیلی و پیش‌بینی پیامدها و نتایج که به خلاقیت و تجربه در تصمیم‌گیری نیازمند است لازمه یک انتخاب درست و مناسب است. کسی می‌تواند تصمیم‌گیری درست و به موقع داشته باشد که در گذشته روش‌های تصمیم‌گیری را آموخته و به آن‌ها عمل کرده باشد. چنین فردی در مسیر انتخاب شغل نیز موفق و خلاق عمل خواهد کرد (شفیع‌آبادی، ۱۳۹۳).

توجه به این نکات برای تصمیم‌گیری درست و عاقلانه فرد موثر است:

۱. مسئله را به خوبی بشناسد و با جنبه‌ها و زمینه‌های آن کاملاً آشنایی پیدا کند.

۲. راه‌حل‌های متعددی برای آن جستجو کند.

۳. هر راه‌حل اجتماعی را با دقت در رفع مشکل و عواقب حاصله آن مورد بررسی قرار دهد.

۴. مناسب‌ترین راه‌حل را برگزیند و به مرحله اجرا گذارد.

اگر نتایج حاصل از تصمیم در جهت حل مشکل و رضایت بخشی باشد، شغل ادامه می‌یابد. در غیر این صورت فرد مجدداً مراحل تصمیم‌گیری را تکرار می‌کند. همچنین لازم است قبل از تصمیم‌گیری فرد به تحلیل و تلفیق اطلاعات بپردازد.

- تحلیل: بررسی دقیق اجزای یک پدیده جهت شناخت و درک بهتر و بیشتر اجزای تشکیل دهنده آن. با استفاده از تحلیل، آگاهی فرد درباره موضوع افزایش می‌یابد و به تصمیم‌گیری مناسب منتهی می‌شود.
- تلفیق: بهم پیوستن و آمیختن اجزای مؤثر از چند پدیده و تبدیل آنها به یک شی می‌باشد. به منظور تلفیق کردن لازم است اطلاعات کافی در زمینه هر کدام از اجزای پدیده‌های مختلف که با هم آمیخته می‌شوند داشته باشیم.

شکل ۱. فرایند تصمیم‌گیری

با توجه به آن چه گفته شد، رضایت شغلی سالمندان در پی انتخاب درست و مناسب حاصل می‌شود. در این پژوهش به بررسی کیفی عوامل رضایتمندی و یا عدم رضایتمندی شغلی سالمند با توجه به الگوی چندمحوری شفیع آبادی از طریق مصاحبه با رویکرد روایت درمانی در بستر فرهنگی ایرانی و اسلامی می‌پردازیم. بنابراین سوال اصلی این پژوهش این است که عوامل رضایت و یا عدم رضایت شغلی سالمند با توجه به تجربه زیسته دوران شغلی طی شده کدامند؟ در ضمن این تحقیق مساله ترتیب اولویت‌های سالمند برای انتخاب شغل نیز مورد تحلیل واقع می‌شود و محورهای الگوی شفیع آبادی در فرهنگ ایرانی اسلامی بیان، تقدم و تاخر جدیدی پیدا می‌کند.

روش پژوهش

جامعه آماری این پژوهش شامل سالمندان در حدود ۶۰ سال می‌باشد و نمونه انتخابی، ۱۲ نفر از سالمندان در دسترس بوده اند. مصاحبه به صورت نیمه ساختاریافته ترتیب داده شد؛ در طرح سوالات مصاحبه تلاش شد که با رویکرد روایت شغلی عوامل رضایت یا عدم رضایت سالمند و تجربه زیسته اش مورد گفتوگو و توجه قرار گیرد.

روایت شغلی رویکرد نسبتاً جدیدی در مشاوره شغلی می‌باشد. روایت شغلی داستانی است در مورد شغل که همراه با شرح چگونگی رسیدن مراجع به جایگاه کنونی اش است. به آینده مراجع که بر مبنای گذشته و حال او نیز می‌باشد می‌پردازد. روایت شغلی توصیفی است که فرد از شغل خود برای مشاور ارائه می‌دهد و روایتی است که مراجع از زمانی که شغل خود را انتخاب کرده تا به زمان حال را نقل می‌کند. این نوع مشاوره این امکان را ایجاد می‌کند که عناصر بسیاری را همچون خاطرات گذشته، احساسات فعلی و اهداف آینده را به هم پیوند دهنده. روایت شغلی مکملی برای تجزیه و تحلیل داده‌های آزمون‌های عینی می‌باشد. به طور کلی روایت شغلی، فرد را در جهت آگاهی از اینکه در آینده می‌خواهد به کجا برود و همچنین در یافتن معنا در جنبه‌های مختلف زندگی اش یاری می‌دهد. همچنین این رویکرد شامل سه مرحله می‌باشد: با هم ساختن، ساختار‌گشایی و ساختن. در مرحله با هم ساختن مراجع و مشاور با هم به بررسی داستان‌های زندگی مراجع، استفاده از تجارب گذشته و حال او می‌پردازند. در مرحله ساختار‌گشایی، داستان‌ها را از جهات مختلف بررسی می‌کنند و در نهایت در مرحله ساختن، مراجع داستان‌هایی برای آینده خود می‌نویسد (محمدی، ۱۳۸۶).

در این پژوهش به بررسی کیفی رضایت شغلی سالمدان می‌پردازیم تا با عوامل رضایتمندی و عدم رضایتمندی شغلی و چگونگی تاثیر آن عوامل آشنا شویم. از این رو، برای نیل به این هدف و دستیابی بهتر به گنجینه‌های ارزشمند تجربیات شغلی این افراد روش "روایت شغلی" را به کار می‌گیریم. چرا که، این رویکرد احترام و جایگاه خاصی را برای مراجعان خود در نظر می‌گیرد؛ نیاز سالمدان به بزرگداشت، محبت و احترام لازمه مصاحبه با آن‌ها می‌باشد. دیگر اینکه این بررسی از طریق حوزه‌ای است که نه تنها برای ما نآشنا نیست بلکه اکرام، توجه به سالمدان آمیخته با آموزه‌های فرهنگی و دینی ماست. یکی دیگر از نکات مثبت استفاده از این رویکرد سازماندهی و ایجاد معنا در روند مصاحبه می‌باشد. چرا که پاسخگویی به سؤالات مصاحبه به روش روایت شغلی نه تنها جذاب و برای سالمدان دلنشیں می‌باشد بلکه نظم و یکپارچگی نیز به روند مصاحبه می‌بخشد. زیرا زیربنای رویکرد روایتی این است که افراد تمایل دارند زندگی خود را به صورت یک داستان یکپارچه در نظر گیرند.

از طرفی با توجه به اینکه در تحلیل یافته‌های حاصل از مصاحبه از الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی استفاده شده است و نه تنها این الگو اهمیت زیادی را برای تصمیم‌گیری قائل است، بلکه مشاوره شغلی روایتی نیز بر تصمیم‌گیری تأکید بسیار دارد. به عبارتی دیگر تمام فعالیت‌های مشاوره‌ای با انتخاب شغل در طول زندگی ارتباط دارد و به تمام نیازهای افراد (خانواده، کار و اوقات فراغت) در تصمیم‌گیری و طرح ریزی شغلی توجه می‌کند.

با توجه به مبانی و اصول این رویکرد و در نظر داشتن ۳ مرحله: با هم ساختن، ساختار‌گشایی و ساختن، مصاحبه با سالمندان صورت می‌گیرد. به این ترتیب که پژوهشگر با کنجکاوی محترمانه و توانم با علاقه به مصاحبه با سالمندان می‌پردازد و سوالات به گونه‌ای طرح می‌شوند که در مرحله اول با هم ساختن، به توصیف شغل، کیفیت رضایتمندی شغلی، ارزیابی افراد از روایت شغلی و تجربه‌ی زیسته دوران اشتغال خود پرداخته می‌شود. در مرحله دوم، ساختار‌گشایی، پژوهشگر و مصاحبه‌شوندگان داستان شغلی توصیف شده را از جهات مختلف و از جوانب جدید در نظر می‌گیرند و در مرحله نهایی ساختن، مصاحبه‌شوندگان خود به خلق و نوشتمندانی جدید می‌پردازند.

به عنوان نمونه، روایت شغلی سالمندی که تنها افسوس و اندوه نداشت تحصیلات و سواد دلخواهش را دارد توسط او توصیف می‌شود و پس از آن از جهات مختلف در نظر گرفته می‌شود. این نگاه که درس نخواندن او در آن شرایط به دلیل گذشت و ایثار او در حق خانواده‌اش و پدر بیمارش بوده و او مانند قهرمانی برای رفع نیازهای خانواده خود از علاقه‌مندی‌های خویش چشم‌پوشی کرده است، احساس رضایتمندی و ارزشمندی سالمند را تقویت می‌کند و اینکه در مرحله سوم او خود داستان شایسته‌ای را برای خودش رقم می‌زند که برای درس خواندن و مطالعه کردن هرگز دیر نشده است و می‌تواند اکنون به مطالعات پیامون حوزه‌های مورد علاقه‌اش پردازد. از طریق این رویکرد به طور عمیق چگونگی رضایتمندی و عدم رضایتمندی شغلی افراد و داستان زندگی شغلی افراد که کاملاً کیفی می‌باشد، بررسی می‌شود.

یافته‌های پژوهش

در دل روایت‌های شغلی افراد مورد پژوهش، که مرتبط با رضایتمندی و عدم رضایتمندی شغلی آن‌ها بود، برخی شاخصه‌های علل رضایتمندی و یا نارضایتی شغلی کاملاً مشخص بود. در تحلیل آن‌ها با توجه به بومی بودن و موفق بودن الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی بر آن شدیم تا تحلیل یافته‌های مصاحبه را بر مبنای این الگو بررسی کنیم.^۴ شاخصه مهم این الگو به صورت زیر است که در جدول ۱ ذکر می‌شود.

۱. هدفمندی
۲. پویایی
۳. خویشتن‌پذاری
۴. نیازها
۵. تصمیم‌گیری

جدول ۲. تحلیل یافته‌های مصاحبه رضایت شغلی سالمندان بر مبنای الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی

محورهای الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی	عوامل رضایت شغلی	بخشی از روایت شغلی
محور ۱ هدفمندی	اعتقاد راسخ به هدف	تو کارم هدف داشتم و می‌خواستم به لقمه نون حلال برای زن و بچم در عینی و معقولانه بیارم.
	داشتن برنامه برای رسیدن به هدف	هدفم این بود انسان مغایلی برای خانواده و جامعه باشم.
	بدون برنامه هیچ کسی تا حالا تو کارش موفق نشده، برای اینکه بنای ماهری بشم رقم و سالها کارگری کردم تا خوب باد بگیرم.	
محور ۲ پویایی	داشتن خلاقیت در کار	همیشه سعی می‌کردم تو کارم فکرای تازه‌های رو عملی کنم. این باعث می‌شد از کارم دلزده و خسته نشم.
	انجام کار	کار کردن مثل زندگی، بالا و پایین زیاد داره. یه چیزی که من رو از شغل راضی می‌کنه اینه که زود جا نمی‌زدم. سختی‌های کار رو قبول می‌کردم.
	حین کار	کار کردن سختی و مشکلات داره. اما این هنره که زود تسلیم سختی‌ها نشی. یه دلیل رضایتم از شغلم همینه. با سختی‌های کارم ساختم.

آدم وقتی کارش رو دوست داشته باشد، حس خوبی موقع کارش دارد، این نشاط و سرحالی در کار باعث می‌شود از شغلش راضی باشد.

- من شغلمو دوست داشتم. برای همین سر کارم معمولاً با انرژی بودم. همین باعث می‌شد خیلی تلاش کنم و خستگی رو حس نکنم. الان که به دوران شغلیم فکر میکنم واقعاً راضی‌ام. چون چیزی کم نداشت.

• احساس موفق بودن

- (نتیجه بخش بودن کار)
 - همیشه تو کارم خودمو آدم موفق و مفیدی برای خانواده و جامعه می‌دونستم. برای همینه که الان هم از شغلی که داشتم راضی‌ام.
 - احساس توانمندی
 - احساس ارزشمندی
 - چی بالاتر از اینه که آدم احساس بارزش بودن کنه. همین اعتبار الان توی بازار بالاترین سرمایه‌ی منه.
 - احساس استقلال در زانوهای خودم بوده.
 - توانی کار و حرفة‌ای که داشتم همیشه توکلم به خدا بود و دستم روی کار (خودکفایی)
- احساس افتخار و غرور
 - به شغلی که داشتم افتخار می‌کردم. همیشه این تو ذهنم بوده که معلمی شغل اپیاست. مقدس بودن کار برام مهمتر از درآمدش بوده.
- کارم رو دوست داشتم و خدا رو شکر می‌کنم که تو راه کار مورد علاقم اجتماع به نظر جایگاه بالاتری دارد).
- مو سفید کردم.
- داشتن علاقه و انگیزه

محور ۳ خویشن پنداری

- از درآمد شغل راضی بودم خدا رو صد هزار مرتبه شکر. همین که خانوم بجهه‌های از شغل راضی بودند و می‌فهمیدند برای اوناست که زحمت می‌کشیدم کافیه. مرد دل خوشیه کارش به رابطه گرم تو خونه است و محبت اهل و عیال.
- اینکه به دستورهایی که خدا امر کرده و مربوط به شغلمن هم میشه اگه با اعتقاد عمل کنیم برکت تویی مال رو میاره و همین باعث رضایت میشه.
- برقراری روابط درست همه چیز درآمد بالا نیست. زن و بیچه هم احتیاج به حضور مون و اون باهم بودن دارند و باید کل زندگی آدم را کارش بگیره. هر چیزی به اندازش خوبه.
- روابط با خود و خانواده
- رضایت در زندگی (در رضایت اهل و عیال.
- برآوردن مخارج ضروری
- احساس آرامش و رضایت در زندگی (در رضایت اهل و عیال.
- محور ۴ نیازها
- با خالق و دیگران
- تعادل بین تقاضای کار و خانواده

مهم ترین چیزی که احساس خوب رضایت از شغل رو بهم میده اینه که تو کارم خدا را همیشه در نظر میگرفتم و اگه اون راضی بود کاری رو انجام بدم، حتماً این کارو میکردم. حتی اگه به نظرم به ضرر می‌اوهد.

- تصمیم‌گیری آگاهانه
 - کسی مجبور نکرد که چه کاره بشم. دنبال کاری رفتم که دوست داشتم.
 - الان هم از انتخابی که داشتم راضی‌ام.
- و معقول (بدون اجبار والدین)
- معمولاً تو تصمیم‌گیری هام خیلی حواسمو جمع می‌کنم. شغل هم از اون تصمیمای مهم زندگیه که آدم عمر و جووونیش رو پاش میداره.
- محور ۵ تصمیم‌گیری
 - قدرت تصمیم‌گیری بالا
 - یه چیز مهم توی راضی بودن از شغل اینه که درست و به جا تصمیم بگیری. من خوب دقت کردم که از پس چه شغلی برمیام. پای انتخاب و با دقت و توجه به سختی‌هاش هم موندم.

- خصوصیات خود در • موقعی که شغلمو تغییر دادم برای مهم بود که اون شغل چه انتظاری از من
داره و من چه انتظاری از اون. مثلا هیچ وقت رو حیه ام با شغل پشت میز نشینی
تصمیم گیری
- توجه به ویژگی های سازگار نبوده و دوست نداشتم. تو کار آزاد موفق تر شدم.
شغل

جدول ۲. تحلیل یافته های مصاحبه عدم رضایت شغلی سالمندان

بر مبنای الگوی چندمحوری شفیع آبادی

محورهای الگوی چندمحوری شفیع آبادی	عامل عدم رضایت شغلی	بخشی از روایت شغلی
محور ۱ هدفمندی	▪ نداشتن هدف پریدم، البته شغل اولم که بساز بفروشی بود خیلی خوب بود. اما از وقتی رقم تو کارایی که وارد نبودم مثل فرش فروشی و یا پرورش دام چون توخیالم فکر میکردم اینطوری موفق تر میشم؛ خیلی ضربه خوردم. بین واقعیت تا خیال و حدس خیلی فاصله هست. بزرگترین اشتباه شغلیم همین بود...	▪ بی برنامگی (دور اندیش نبودن و تنها به فکر هدف های آنی بودن)
محور ۲ پویایی	▪ یه چجزی که باعث میشه آدم از شغلش خیلی راضی نباشه اینه که فقط به فکر هدف های زود گذرش باشه. راستش من زیاد تو فکر پس انداز و آینده نگری نبودم. شعارم این بود زندگی دو روزه. هرچی در می آوردم بی برنامه خرج میکردم. مثلا مسافت های غیر ضروری و پرخرج و ولخرجی های زیاد...	▪ عدم آگاهی از مسیر درست که و مسیر درست شغلی رو نشونیم بده.
	▪ این مهمه که انسان پدونه دقیقا چی از زندگی و شغلش انتظار داره. بعد راه درست رو توکارش انتخاب کنه. خوب ما خیلی کسی نبود راهنماییمون کنه و مسیر درست شغلی رو نشونیم بده.	
	▪ کار اولم توی یه سازمانی بود که درسته که خیلی انجام اون کارای تکراری و یکنواخت رو دوست نداشتم اما اگه هموچجا کارم رو ادمه می دادم الان خیلی موفق تر بودم. دوستام که اون کار رو ول نکردن الان جاهای خوبی رسیدند.	
	(نمونه جمله اول همین سطون)	
	▪ تکراری بودن کار ۵ تا شغل عوض کردم. بی مشورت. فکر می کردم یه شغل دیگه درآمد بودن یا سختی کار. به یشنتری داره یا راحت تره.	▪ تکراری بودن کار (به دلیل تغییرناپذیر مشاغل دولتی)
	▪ از شغل اولم راضی نبودم چون اصرار پدرم بود باید مغازش و شغلش حفظ بشه و من ادامه بدم. وقتی هم که توی کاری علاقه نباشه آدم خوب دل به کار نمیده.	▪ عنوان نمونه برخی مشاغل دولتی)
	▪ عدم سازگاری (حرص و طمع و یا کار کسل کننده ای داشتم.	▪ عدم سازگاری دل به کار نمیده.

تغییرات پی در پی

شغله)

کسل بودن هنگام

کار (دل به کار ندادن)

- احساس شکست
- خیلی از دوران شغلیم راضی نیستم چون به نظرم اونقدری کارای مفیدی انجام ندادم. چند تا شغل که بیشتر ضرر بهم زد (بی نتیجه بودن)
- شغله) که من داشتم اون جایگاه شغلای دیگه رو نداشت. زحمتش زیاد و عدم افتخار و غرور
- برا درم که شریکم بود کار رو ول کرد و رفت تهران برای خودش مغازه زد و خیلی هم وضعش توب شد اما برای من خوب نشد. دست تنها موندم اگه می موند اوضاع کار و کاسیم این نمیشد.
- وقتی کار باب میل نباشه، معلومه ذوق کار کردن هم نیست...

در کار

بی انگیزگی و

بی علاقه بودن

- عدم برآورده شدن نیازهای ضروری (حقوق ناکافی)
- کار توی کارخونه با فندگی اونقدری نبود که کفاف زندگی رو بده. مجبور بودم بعد از کار برم مسافر کشی. این دوشغله بودنه خیلی خستگی می یاره.
- احساس نا آرامی و عدم حمایت عاطفی خانواده (عدم تأمین نیازهای ذهنی روانی)
- چیزی که بزرگترین فشار رو روم میاورد ناراضی بودن خانم بود. خیلی تو قعشن بالا بود از من و منو با مردهای اطراف مقایسه میکرد. درآمدم خوب بود ولی اون همیشه قدر نشناش بود. خونه به جای استراحت و آرامش بیشتر خستم میکرد.
- تو کار کردن خیلی به خودم فشار آوردم. جسمم رو فرسوده کردم. سرما و گرما رو حس نمیکردم. شب و روز کار میکردم...

- تصمیم گیری نا آگاهانه و یا نامعقول (یا اجباری)
- چون اصرار پدم بود باید مغازش و شغنش حفظ بشه و من ادامه بدم. وقتی هم که توی کاری علاقه نباشه آدم خوب دل به کار نمیده.
- تو تغییر دادن شغل هام باید بیشتر دقت می کردم. چوب تصمیم گیری با عجله و بی مشورت رو الان دارم میخورم... که دیر شده.
- تصمیم گیری عجولانه و غلط (محور ۵ تصمیم گیری)
- باید موقع تصمیم گیری به توانایی هام فکر میکردم خیلی از شغل ها مناسب بشه من نبود. با اینکه دوستشون داشتم. مثلا بساز بفروشی با تقاضا ساختمن بودنم بیشتر به توانایی من می خوندم تا اینکه برم دامداری و مغازه و بیزگی های شغل در تصمیم گیری

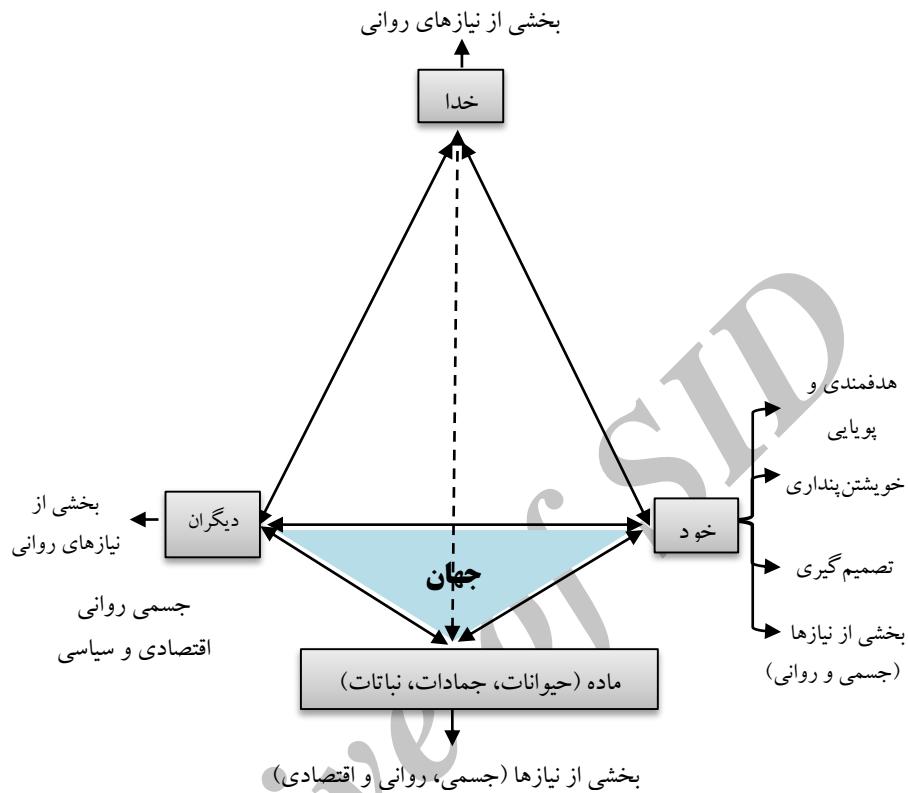
علاوه بر یافته‌هایی که از دل مصاحبه با سالم‌مندان به دست آمد و در جدول‌های شماره ۱ و ۲ به تفکیک ارائه شد به برخی نکات ارزشمند نیز در جریان مصاحبه رسیدیم که اگرچه می‌توان آنها را نیز در الگوی چند محوری شفیع‌آبادی قرار داد اما به دلیل تاکید مصاحبه شوندگان بر این عوامل و همچنین اهمیت و جایگاه ویژه‌ی این عوامل در فرهنگ ایرانی و اسلامی، آنها را در قالب جدولی مجزا ارائه می‌دهیم و به تحلیل یافته‌ها می‌پردازیم.

همچنین با توجه به به نتایج پژوهش و بنا بر مفاهیم بنیادین الگو که یکی از آنها نظریه‌ی روان‌شناسی فردی آدلر است و با تأمل در مبانی این نظریه می‌توانیم به صورتی دیگر این الگوی بومی و موفق (الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی) را بیان کنیم و بر عناصر ارزشمند آن دقت و تاکید بیشتری نماییم. نظریه‌ی روان‌شناسی آدلر بر ۳ اصل استوار است: کل‌نگری، هدفمندی رفتار و انگیزه انسان به تعلق و کمک به رفاه اجتماعی. این دیدگاه بر ۵ تکلیف زندگی که شامل شغل، روابط خانوادگی، روابط اجتماعی، ارتباط با خود و خدا پیدا کردن معنا برای زندگی تاکید دارد. حال با توجه به اصول نظریه آدلر و جایگاه شیوه‌ی زندگی در آن و همچنین تاکید دکتر شفیع‌آبادی بر اهمیت محور نیازها و تاثیر عقاید مردم و مبانی فرهنگی جامعه ایرانی اسلامی یافته‌ها را اینگونه بیان می‌کنیم:

برقراری ارتباط بین فردی مهم‌ترین دستاوردهای بشری محسوب می‌شود (سهرابی، ۱۳۸۸) و بدیهی است که در هر شغلی ناگزیر از رابطه‌ایم و در ماهیت هر شغلی نیاز به ارتباط نهفته است. نیاز ارتباطی هر انسانی در جامعه اسلامی از سه بخش تشکیل می‌شود که شامل نیاز به ارتباط با خدا، خود و جهان است. جهان اطراف نیز شامل جامعه انسانی (دیگران)، حیوانات، نباتات و جمادات است. در مسئله اشتغال، بنابر تعریف ارائه شده، فرد روی ماده (حیوانات، نباتات و جمادات) کار می‌کند و خدمتی یا محصولی را به دیگران ارائه می‌دهد. از عناصر مرتبط با انسان در جامعه ایرانی اسلامی، انسان مسلمان با خداوند، دیگران، خود و ماده در ارتباط است. نظر به آنچه مطرح شد و همچنین تحلیل مصاحبه‌ها می‌توان دریافت که برخی موارد مرتبط با محورهای الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی در فرهنگ ایرانی-اسلامی اولویت دارند. اگر ارتباط (در مقوله شغل) را به شکل هرمی در نظر بگیریم، آنگاه قاعده‌ی هرم را جهان هستی در نظر بگیریم، رئوس قاعده شامل خود، دیگران و مادیات می‌باشد که

میان هر سه رابطه ای دو سویه برقرار است و از طرفی کل هستی با خداوند رابطه دارد. در شاخصه های الگوی چندمحوری شفیع آبادی محورهای هدفمندی و پویایی، خویشتن پنداری، تصمیم گیری در نتیجه نیاز انسان به ارتباط با خود مطرح می شود و در راس ارتباط انسان با خود می گنجد. محور نیازها (یکی از محورهای الگوی چندمحوری شفیع آبادی) نیز چهار دسته می شوند که بخشی از آنها در ارتباط با خداوند (نیاز روانی)، برخی در ارتباط با خود (نیاز جسمی و روانی)، برخی در رابطه با دیگران (اقتصادی، سیاسی و روانی) و بخشی نیز در ارتباط با ماده رفع می شود. لازم به ذکر است که اگرچه از منظر اسلامی ما ببینی از خداوند نیستیم و در اصل رفع تمامی نیازهایمان در دست خداست اما علت های واسطه (سلسله اسباب و علل) به صورت روابط طولی به خداوند متعال (علت همه علتها) می رسند. در عین حال معتقدیم که تاثیر هر علتی مستقل از خداوند نیست. بنابراین بخشی از نیازهایمان از طریق توانمندی های خود (خلاقیت، خویشتن پنداری، پویایی و هدفمندی) و گاهی بخشی از نیازهای روانی و اقتصادی از طریق دیگران، بخشی از نیازهای اقتصادی، جسمی و روانی از طریق ماده و بخشی از نیازهای روانی خود را نیز از سوی خداوند تامین می کنیم.

بر اساس آنچه بیان شد و نتایج تحلیل مصاحبه های الوبیت های مصاحبه شوندگان پیرامون عوامل رضایت شغلی آنها در بستر فرهنگی اسلامی- ایرانی در تقسیم بندی اعتقادات، اخلاقیات، حمایت خانواده و استفاده از تجربیات دیگران، قابل توجه هستند. در بخش اعتقادات و باورها (منطبق بر محور نیازها در الگوی چندمحوری شفیع آبادی) مواردی همچون توکل بر خداوند، شکرگزاری و راضی به رضای خداوند بودن و برکت در رزق و روزی مورد تاکید افراد بوده است. بنابر هرم ارتباط در شغل، نیاز به توکل بر خداوند، شکرگزاری و راضی به رضای خداوند بودن در بُردار ارتباط (رابطه‌ی جهت‌دار) انسان (خود) به سوی خداوند و برکت در بُردار ارتباط خداوند به سمت انسان (خود) قرار می گیرد. به همین ترتیب اخلاقیات (منطبق بر محور نیازها) شامل وجودان کاری و خیرخواهی و دلسوزی در کار، اگرچه به لحاظ ظاهری و در سطح پایین تر در بُردار ارتباط با دیگران می گنجد اما در سطحی بالاتر و به لحاظ باطنی و معنوی به نوعی ارتباط و معامله با خداست.

شکل ۲. هرم ارتباط در شغل

در فرهنگ ایرانی اسلامی خانواده از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. از نتایج حاصل از مصاحبه در این جامعه و فرهنگ، حمایت خانواده (منطبق بر نیازها) که بُردار ارتباطی دیگران به سوی انسان است؛ اولویت خاصی می‌یابد. مطابق الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی و هرم ذکر شده، نیاز خانواده در بُردار ارتباطی انسان به دیگران جای می‌گیرد و در گرو انتخاب شغل مناسب است و حمایت خانواده را نیز معمولاً در پی دارد. با توجه به محور تصمیم‌گیری و اهمیت آن، از مصاحبه نیز چنین برداشت شد که استفاده از تجربیات دیگران نیز در این محور قرار می‌گیرد و مورد تاکید این بستر فرهنگی می‌باشد؛ که این به نوعی تعامل خود با دیگران است.

جدول ۳. سایر یافته های پژوهش مورد تاکید در فرهنگ ایرانی اسلامی

عنوان	بخشی از روایت شغلی	عوامل رضایت شغلی
- تو کارهای تا جایی که تونستم سعی کردم توکل بر خدا کنم.	توکل بر خداوند	توکل بر خداوند
- وقتی باور دارم که خدا همه کارهی دنیاست آرامش بیشتری در کار دارم.		
- به نظرم بیشترین دلیل موفقیت و رضایتمند شغلم این بوده که امید به خدا بوده و تکیه گاهام فقط اون بوده.		
- اگه توکل به خدامی کردم و اعتمادم به اون نبود محال بود تو کارم پیشرفت کنم.	شکرگزاری باورها	اعتقادات و باورها
چندین بار ورشکسته شدم اما با توکل به خدا دوباره بلندشدم. الان هم خدا رو شکر اوضاع خوبیه و از کارم راضیم. ورشکستگی واقعی اینه که آدم ایمان و اعتمادش رو به خدا از دست بدده و الا ضرر مالی جبران داره. خدا آخر تمونو حفظ کنه.	و راضی به رضای خداوند بودن	
- هرجی بیشتر خدا رو شکر کنیم نعمتیهاش بر ما بیشتر میشه. این رو خدا در قرآن هم گفته.		
- خیلی وقتا شده رفتم سر کار اون روز هیچی فروش نداشت. اما قلباً اعتقاد داشتم که من تلاشمو کردم حتماً روزی من نبوده. فرداش دو سه برابر فروش داشتم. میخواهم بگم همه چیز دست ما بندهای نیست. باید زحمتمنو بکشیم و باقیش رو بسپریم به خودش.		
- به قول شاعر شکر نعمت نعمت افرون کنند. من اولش از صفر شروع کردم ولی الان الحمد لله خدا همه چیز بهم داده.		
- ما که طلبکار خدا نیستیم. هرجی داده لطفش بوده و هرجی نداده حکمتیش. اگه شاکر خدا نباشیم کفران نعمت. همین آدمو همیشه ناراضی می کنه. فرقی نداره چه تو شغل چه تو زندگی..		
- راضی بودن از کسب و کار خیلی به درآمد بالا بستگی نداره و برکت تو مال مهمتره.	برکت در رزق و روزی	برکت در رزق و روزی
دیدیم خیلی ها با وجود درآمد بالا و شغل خوب ولی هشتشون گرو نهشونه. باید روزی آدم برکت داشته باشه.		
- روزی حلال توش برکت داره. حتی حقوق کم باشه ولی تو خیر و سلامتی خرج بشه و آدم با دل خوش خرج کنه مهمتر از زیاد بودن درآمدیه که ندونه چه جور خرج شد.		
- وجودان کاری داشتن به مرور رضایت رو بالا می بره.	وجودان کاری	وجودان کاری
- اینکه توی کار چقدر باوجودان و با انصاف باشیم خیلی مهمه.		
از کارم راضی بودم. چون شیها که سرم رو زمین میذاشم وجودانم راضی بود چون حق کسی راضایی نکردم، کم فروشی و گرون فروشی نکردم. خلاصه اینکه تا جایی که تونستم کار رو به نحو احسن انجام دادم.	اخلاقیات	
- شده کاری رو تو شغلم انجام دادم که شاید اصلاحاً وظیفم نبوده اما از انجام دادن همون کارای کوچیک الان حس خوبی به دوران کاریم دارم.	خیرخواهی و دلسوزی در کار	خیرخواهی و دلسوزی در کار

تجربه کسایی که در شغل ما بودند مثله گنجه. بارها از تجربه های کسایی که شغلمو داشتند استفاده کردم.	استفاده از تجربیات
- خوبه توی هر شغلی که هستیم از تجربه آدم هایی که اون شغل رو گذراندند استفاده کنیم.	تجربیات دیگران
- هیچ کس بب نیاز از تجربه های دیگران نیست. اشتباہ دیگران رو انجام ندادم و کار درستشونو که باعث پیش‌فتشون شده رو انجام دادم.	
- آرامشی که زن و بچه تو خونه به مرد میدن کیفیت کار و رضایت کار رو چند برابر میکنه.	
- از شغل راضی بودم به خاطر همسر خوبی که خدا بهم داده. با کم و زیاد من ساخته. خوش اخلاق بوده و بهم امیدواری داده.	حمایت خانواده
- اگه خانواده حمایت لازمو از مرد نکنه انگیزه و رضایت در کار هم خیلی پایین میاد. این خیلی مهمه..	

اگرچه پژوهشی که در آن رضایت شغلی سالمندان بر مبنای الگوی چندمحوری شفیع آبادی بررسی شده باشد یافت نشد اما پژوهش‌های داخلی متعددی در زمینه اثربخشی الگوی چندمحوری شفیع آبادی انجام شده است که همانند نتایج این تحقیق، موقفيت الگوی چندمحوری شفیع آبادی را تایید می‌کنند. برای نمونه علی طاهری، کاترین فکری و معین لادن در سال ۱۳۹۵ در پژوهشی به بررسی اثربخشی مشاوره شغلی مبنی بر الگوی چندمحوری شفیع آبادی بر رفتار کارآفرینانه ۴۰ دانشآموزان پسر سال سوم دبیرستان در ۸ جلسه پرداختند و نتایج نشان داد این الگو موجب افزایش رفتار کارآفرینانه دانشآموزان پسر سال سوم دبیرستان شده است. در پژوهشی دیگر کاترین فکری، عبدالله شفیع آبادی، رحمت‌الله نورانی و احقر قدسی (۱۳۹۲) به منظور تعیین و مقایسه اثربخشی این الگو با نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون بر مولفه‌های رفتار کارآفرینانه با اجرای ۸ جلسه آموزش دریافتند که اثربخشی الگوی چندمحوری شفیع آبادی بیشتر از نظریه محدودیت و سازش گاتفردسون بوده است. همچنین در تحقیقی که مریم سلیمانی، عبدالله شفیع آبادی و کیومرث فرجبخش (۱۳۹۳) جهت بررسی اثربخشی آموزش الگوی چندمحوری شفیع آبادی (SMPVC) بر تغییر هویت شغلی مغشوš بر روی ۲۲ دانشآموز دختر دبیرستانی انجام دادند، یافته‌ها نشان داد که استفاده از این الگو در کاهش هویت شغلی مغشوš دانشآموزان موثر بوده و مقایسه آن با گروه کنترل تفاوت معناداری را نشان داد.

بحث و نتیجه‌گیری

سالمندی موهبتی الهی است و سالمند اگر چه نحیف و شکننده شده است اما کوله‌باری از تجارب گرانها را بر دوش می‌کشد. تجارب ارزشمند آن‌ها مهم و همواره روشنگر راه جوانان می‌باشد. یکی از راه‌های استفاده از تجربیات سالمندان مصاحبه است و یکی از عوامل و ویژگی‌های سلامت روحی سالمند، رضایت آن‌ها از انتخاب شغل است. در فرهنگ ایرانی- اسلامی سالمند جایگاه و اهمیت ویژه‌ای دارد.

از این رومی توان گفت در فرهنگ اسلامی، انبیاء و امامان خود اسوه و الگوهای انسانی در فعالیت و کار هستند. از طرف دیگر با توجه و تأمل در ویژگی‌های الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی درمی‌یابیم که در مسیر نزدیک شدن به الگوی عملی و انسان کامل، رعایت شاخصه‌های انتخاب شغل مؤثر است. همچنین از تحلیل و بررسی یافته‌ها و تجربیات شخصی مصاحبه‌شوندگان، بر مبنای الگوی چندمحوری شفیع‌آبادی مشخص می‌شود که رضایتمندی افراد به عواملی همچون: هدفمندی، پویایی، نیازها، عوامل خودپنداره و تصمیم‌گیری بستگی دارد. علاوه بر این با توجه به رویکرد روایت شغلی در دل داستان‌های شغلی سالمندان، که مربوط به توصیف دوران اشتغالشان می‌شود، عوامل رضایتمندی و عدم رضایتمندی شغلی افراد نمود می‌یابد. این اطلاعات را در جدولی که بر مبنای این الگو، تقسیم‌بندی و تحلیل شده بود، ارائه نمودیم. محور هدفمندی و پویایی شامل عواملی همچون اعتقاد راسخ به هدف عینی و معقولانه، داشتن برنامه برای رسیدن به هدف، خلاقیت در کار، سازگاری با شرایط انجام کار و شادابی و حس خوب هنگام کار می‌شدند. خودپنداره شامل برخی عوامل مانند احساس موفق بودن، توانمندی، ارزشمندی، استقلال در کار، علاقه و انگیزه و احساس افتخار و غرور شغلی می‌شود. عواملی که مرتبط با محور نیازها می‌شدند شامل حقوق کافی در برآوردن مخارج ضروری، احساس آرامش و رضایت در زندگی، برقراری روابط درست با خالق، تعادل بین کار و خانواده می‌شدند. در نهایت در محور تصمیم‌گیری نیز برخی عوامل مطرح شدند که شامل تصمیم‌گیری آگاهانه و معقول، قدرت تصمیم‌گیری بالا، توجه به ویژگی‌های خود و شغل مورد نظر در تصمیم‌گیری می‌شدند.

در کنار این نتایج برخی عوامل نارضایتی نیز بررسی شده است. به علاوه محورهای الگو به همراه سایر یافته‌های مورد تاکید در بستر فرهنگ ایرانی اسلامی با توجه به هرم ارتباط در شغل، در جدولی جداگانه آمده است. عوامل رضایت شغلی مصاحبه شوندگان در این بستر فرهنگی شامل اعتقادات (توکل بر خداوند، شکرگزاری و راضی به رضای او بودن و برکت در رزق و روزی)، اخلاقیات (وجودان کاری و خیرخواهی و دلسوزی در کار)، استفاده از تجربیات دیگران و حمایت خانواده می‌شدند. اگر چه هر قدر عوامل رضایتمندی بیشتر باشد، در نهایت رضایتمندی شغلی فرد نیز بالاتر است اما به این معنا نیست که برای داشتن رضایتمندی شغلی، لزوماً باید تمامی عوامل مؤثر وجود داشته باشد. ممکن است، شخص علی‌رغم وجود برخی عوامل نارضایتی شغلی، رضایتمندی شغلی بالایی داشته باشد که این مربوط به شدت، اهمیت و اولویت عوامل رضایت‌بخش در جامعه و فرهنگ برای شخص می‌باشد. امید است، روایت شغلی سالمدان به خلق داستان شایسته جایگاه آن‌ها منتهی شود و جوانان نیز از دریای تجربیات سالمدان، نهایت بهره و استفاده را ببرند.

منابع

اخوان ارمکی، عباسعلی و فاطمه حمیدیان، ۱۳۹۰، ارزش و اهمیت کار از دیدگاه قرآن، چهارمین همایش ملی قرآن کریم سفینه النجاه عصر، تبریز، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، https://www.civilica.com/Paper-QURANSAFINEH04-QURANSAFINEH04_004.html

اصغر محمدی، کار از دیدگاه حضرت علی (ع)، مجله صحیفه مبین، شماره ۲۵ تاریخ انتشار ۵/۱۰/۱۳۸۶

اطلاعات، روزنامه؛ ۴شنبه ۳۱ شهریور، ۱۳۸۹ (www.ettellaat.com)، بازدید ۲ و ۴۳۴ سالمندان کد A 191433

جزایری، طیبه(۱۳۸۹). پایان‌نامه ارشد مشاوره شغلی، بررسی اثربخشی آموزش مشاوره شغلی به روش روایت شغلی بر کاهش تصمیم‌گیری شغلی دانشجویان ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی، دانشکده علوم تربیتی.

- جوادی آملی، عبدالله (۱۳۹۱). *مفاتیح الحیاء*، قم، نشر اسراء، چاپ ۵. صص ۳۹۷ و ۳۹۸.
- حسین جمالی‌زاده، جایگاه کار در زندگی انسان، فصلنامه فدک، سال اول، سال اول شماره ۱، صص ۵۵-۷۳.
- خاشعی، رضا (۱۳۸۵). جایگاه و تصویر سالمندان در فرهنگ مردم، مجله فرهنگ، شماره (۲) ۸۹-۱۰۴.
- خداوردی، سیمین (۱۳۹۱). سالمندی و سلامت، مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت، آدرس اینترنتی: www.shefanews.com
- رضایی، اکرم السادات. شفیع آبادی، عبدالله. فلسفی نژاد، محمد رضا. (۱۳۹۴). مقایسه اثربخشی آموزش الگوی چندمحوری شفیع آبادی با سازه گرایی ساویکاس بر خود کارآمدی در تصمیم‌گیری بیکارشده‌گان جویای کار تحت پوشش بیمه بیکاری. تازه‌ها و پژوهش‌های مشاوره. (۵۴). ۲۶-۵۲.
- شفیع آبادی، عبدالله (۱۳۹۴). راهنمایی و مشاوره شغلی و نظریه‌های انتخاب شغل (مصاحبه بالینی) با اضافات و تجدید نظر کلی، انتشارات رشد، تهران، چاپ ۲۳.
- طباطبایی، محمد حسین (۱۳۷۴). ترجمه تفسیرالمیزان، ج ۱۳، قم، دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ص ۱۳۶.
- فرزان شهیدی، آسیب‌شناسی فرهنگ کار در ایران، ۱۳۹۰. نشانی اینترنتی: http://www.jobportal.ir/s1/Default.aspx?ID=9_3_562_1_2725
- فیوضات، ابراهیم؛ حسینی ثار، مجید (۱۳۸۳). بررسی جایگاه کار و کوشش در شعر فارسی، پژوهشنامه علوم انسانی، شماره (۴۱-۴۲)، صص ۱۰۵-۱۳۰.
- کریمی، غفران. (۲۰۱۵). اکتبر. سالمند و دوران سالمندی.
- مجلسی، محمد باقر؛ بخار الانوار، ج ۷۵، ص ۱۳۸.
- محمد بن‌الحسن حر عاملی، تفضل وسائل الشیعه الی تحصیل مسائل الشیعه، قم، آل‌البیت، ق ۱۴۰۹، ج ۱۲، ص ۹۸.
- ناصرعلی عبدالله، معجم البسط، مشهد، دانشگاه علوم اسلامی رضوی، ۱۳۷۷، ص ۶۳.
- نهج‌البلاغه، ترجمه محمد دشتی، ۱۳۸۱، قم، انتشارات مشرقین.